

punkt lige over for Lovforslaget, og jeg tror, at det ærede Medlem slutter for hastigt, naar han siger: Denne Sag er meget simpelt. Lad os blot forkaste de to første Paragraffer og saa se, hvad der kan komme i Fremtiden. Jeg tror ikke, det er den rette Vej at gaa. Det gaar jo ikke saaledes til, at fordi nogle Ejendomsbesiddere komme og forlange en Kreditforening, skal man straks lystre og hoppe paa denne Kreditforening. Saaledes vil det ærede Medlem stille det op, men saaledes forholder det sig ikke. Naar der derimod kommer en Kreds af Mænd med ny Vilskaar og foreslaar en Kreditforening samt Statutter for denne, som de indsende, og et Lovforslag ordnet paa en Maade, som indeholder meget betydeligt nyt i Forhold til, hvad der hidtil er gennemført, saa kan der tages Hensyn dertil. Det kan ikke nytte, at det ærede Medlem siger, at der ogsaa er andre, der have tænkt paa noget i denne Retning. Det kan være meget sandt, men ingen andre have forsøgt paa at gennemføre Tanken, før disse Mænd kom med deres Plan, og deri ligger Berettigelsen til at foreslaa Oprettelsen af denne Kreditforening. Jeg tror ikke, det vil blive let for det ærede Medlem at overbevise Rigsdagen om, at den rette Vej vil være at slaa de to første Paragraffer ihjel og lade den tredje passere.

Formanden (Høgsbro): Folketingsmanden for Viborg Amts 1ste Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Dalsgaard: Maa jeg blot sige overfor den ærede Indenrigsminister, at mit Standpunkt er ikke det, han angav, at jeg vil have de to første Paragraffer slaaede ihjel og kun lade den tredje passere. Mit Standpunkt er det, som jeg udtalte, første Gang jeg havde Ordet, at jeg vil have det foreliggende Lovforslag ændret til et Lovforslag om en Kreditforening for virkelig større Landejendomme saaledes, som det virkelig ogsaa oprindelig var Meningen: Ejendomme fra 12 Tdr. Hartkorn og opad. Jeg tror ikke, at vi trænge til en saadan Kreditforening, men, som jeg har udtalt, jeg vil ikke opfaste mig til Formynder for de større Landejendomsbesiddere. Naar de tro, at de staa sig bedst ved en saadan Kreditforening, saa vil jeg give et Lovforslag i den Retning min Stemme, og jeg tror ogsaa, at de, som have søgt om Oprettelsen af en saadan Kreditforening, alle sammen ere større Landejendomsbesiddere. Der er mellem dem vistnok ingen mindre Ejendomsbesiddere, ingen paa 5-6 Tdr. Hartkorn. Mit Ønske er alt-

saa at saa Loven ændret i Retning af en Lov om en Kreditforening for større Landejendomsbesiddere og saa give de bestaaende Kreditforeninger Ret til at gennemføre Principet om de ikke amortisable Laan. Jeg vil dog sige, at denne Kreditforening saa ogsaa skulde have de samme Rettigheder i enhver Henseende som de bestaaende Kreditforeninger saaledes, at den altsaa ogsaa skulde have Ret til at yde Laan, som være fuldt amortisable, ligesom de bestaaende Foreninger ogsaa i enhver Henseende skulde have samme Rettigheder som den ny.

Da ikke flere ønskede at udtale sig, var Forhandlingen sluttet.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling vedtoges uden Afstemning.

Dalsgaard: Maa jeg tillade mig at foreslaa denne Sag henvist til et Udvalg paa 11 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning vedtoges dette Forslag af Dalsgaard.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Meddelelse af Koncession paa Anlæg og Drift af en Jærnbane fra Rønne over Natirkeby til Neksø med Sidespor til Almindingen.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2971 ff.)

Lovforslaget fattes under Forhandling.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Blem): Tanken om at anlægge en Jærnbane, som den her i Lovforslaget omtalte fra Rønne over Natirkeby til Neksø er ikke ny, den var allerede fremme i 1875, idet der blev indgivet et Andragende til Indenrigsministeriet af en Ingeniør Glæsnær og Prokurator Petersen i Rønne om at erholde Koncession paa et saadant Baneanlæg. Der blev afholdt Møder omkring paa Den for at saa nedfat et Udvalg, men det førte ikke til noget Resultat, navnlig fordi Anlægget af Banen den Gang var dyrere end